

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

K. br. 02/2010

05. jul 2010.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, u sudskom veću sastavljenom od EULEKS sudije Hajnalke Karpati u svojstvu predsednika veća, EULEKS sudija Čarlsa L. Smita III i Nikolaja Enčeva u svojstvu članova veća, uz učešće pravnog referenta EULEKS-a Tare Kan u svojstvu zapisničara (osim poslednjeg dana pretresa kada ju je menjala EULEKS pravni referent Zane Ratniece), u krivičnom predmetu protiv:

Dragiše ĐUKIĆA, optuženog, po optužnici javnog tužioca EULEKS-a PP. br. 72/2008 od 11. juna 2009. i zavedenoj u pisarnici Okružnog suda u Mitrovici dana 15. juna 2009. godine, za sledeća krivična dela:

- **teško ubistvo**, suprotno članu 147, tačka 4 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK)
- **ubistvo u pokušaju**, suprotno članu 146 u vezi člana 20 PKZK
- **neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK;

Nakon održanog glavnog pretresa otvorenog za javnost 15., 19., 28. aprila, 24. juna i 5. jula 2010. godine, sve u prisustvu optuženog Dragiše Đukića, njegovog branioca Redžepa Kačanikua, javnog tužioca EULEKS-a Marije Bamieh, oštećenih stranaka, Zorana Minića i Siniše Đukića, pravnog zastupnika oštećene stranke Zorana Minića, Bobana Savića (osim na saslušanju dana 24. juna i naknadno kada je Miodrag Brkljač preuzeo), nakon većanja i glasanja veća održanog 5. jula 2010. godine, istog dana, shodno članu 392, stav (1) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova, javno oglosio i u prisustvu optuženog, njegovog branioca Redžepa Kačanikua, javnog tužioca EULEKS-a Marije Bamieh, oštećenih stranaka Zorana Minića i Siniše Đukića, pravnog zastupnika oštećene stranke, Miodraga Brkljača, sledeću:

PRESUDU

I.) Optuženi Dragiša Đukić, sa nadimkom Gile, sin Milentija Đukića i Milunke Biševac, rođen 08. marta 1970. godine, u selu Jabuka, opština Zubin Potok, kosovski Srbin, sa poslednjim poznatim prebivalištem u ulici Arsenija Čarnojevića u Zubinom Potoku, sa završenom srednjom školom, radnik sa prosečnim primanjem u iznosu od 15.000 -

16.000 srpskih dinara, oženjen, otac troje dece, nije ranije osuđivan, u pritvoru od 18. juna 2008. godine

A) je

PROGLAŠEN KRIVIM

- **jer** je optuženi bio u posedu oružja AK-47, Jugoslovenske proizvodnje, AB-2, kalibra 7,62x39 mm, sa serijskim brojem C-50588 bez važeće dozvole tokom nepoznatog vremenskog perioda do 18. juna 2008.

Postupajući tako, optuženi Dragiša Đukić je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, suprotno članu 328, stav (2) PKZK.

Zbog toga, optuženi **Dragiša Đukić** je

OSUĐEN

- na 2 /dve/ godine zatvorske kazne za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja.

Vreme provedeno u sudskom pritvoru od 18. juna 2008. biće uračunato shodno članu 73, stav (1) PKZK.

B) Sud

DONOSI ODLUKU

- **jer** je dana 18. juna 2008. godine oko 23:00 časa, u Zubinom Potoku, u ulici Arsenija Čarnojevića, iz svoje kuće, optuženi Dragiša Đukić u stanju privremenog duševnog poremećaja definisanog kao paranoidna psihotična reakcija, ispalio nekoliko hitaca iz poluautomatskog oružja AK-47, Jugoslovenske proizvodnje, AB-2, kalibra 7,62x39 mm, sa serijskim brojem C-50558, čime je ubio Radoslava Minića koji je iskrvario do smrti na putu do bolnice zbog višestrukih telesnih povreda od prodrlih metaka. Optuženi je takođe

pucao u Petra Đukića koji je zadobio povrede od metaka, i bio na putu oporavka, kada je preminuo 01. jula 2008. godine od začepljenja plućnog krila krvnim ugruškom -

da je optuženi Dragiša Đukić počinio, ali zbog neuračunljivosti shodno članu 12, stav (1) **se ne smatra krivično odgovornim** za krivično delo

teško ubistvo suprotno članu 147, tačke 4 i 11 PKZK.

Zbog toga, sud izriče **meru obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi** shodno tački 5 i tački 12.3 UNMIK uredbe 2004/34 o "Krivičnom postupku koji uključuje počinioce sa duševnim poremećajima";

Mera obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi biće vršena, prema sledećem:

- mera obaveznog psihijatrijskog lečenja vršiće se u Domu zdravlja - Zubin Potok, u Specijalističkoj neuropsihijatrijskoj klinici;
- Dragiša Đukić će se javiti na lečenje dr Radmili Jevtić u Domu zdravlja - Zubin Potok, u Specijalističkoj neuropsihijatrijskoj klinici dana 7. jula 2010. godine u 09:00 časova, nakon čega će se ambulantno lečenje vršiti pod redovnim i budnim nadzorom psihijatra;

Oružje AK-47, Jugoslovenske proizvodnje, AB-2, kalibra 7,62x39 mm, sa serijskim brojem C-50558, se ovim oduzima shodno članu 60, stav (1) i članu 328, stav (5) PKZK.

Optuženi Dragiša Đukić će nadoknaditi deo troškova krivičnog postupka shodno članu 102, stav (1) PZKPK, izuzev troškova usmenog i pismenog prevođenja. Shodno članu 102, stav (2) PZKPK, on neće nadoknaditi troškove vezane za optužbu ubistva. Shodno članu 100, stavu (2) PZKPK, sud će doneti zasebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

Imovinski zahtev oštećene stranke se upućuje na parnični postupak shodno članu 112, stav (3) PZKPK.

Obrazloženje

A. Istorijat postupka

Optužnica PP br. 72/08 od 11. juna 2009. godine, koju je Okružnom sudu u Mitrovici podnela tužilac EULEKS-a Marija Bamieh dana 15. juna 2009. godine, teretila je optuženog Dragišu Đukića za teško ubistvo, kršeći član 147, stav (4) Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), ubistvo u pokušaju, kršeći član 146 u vezi člana 20 PKZK, i neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, kršeći član 328, stav (2) PKZK.

Sudije EULEKS-a su preuzele predmet dana 18. novembra 2009. godine. Optužnica je potvrđena 25. januara 2010. godine.

Glavni pretres je održan 15., 19. i 28. aprila 2010. godine, 24. juna 2010. godine, i 05. jula 2010. godine. Završne reči tužioca Marije Bamieh, zastupnika oštećene stranke Midoraga Brkljača, i branioca Redžepa Kačaniku su date 05. jula 2010. godine. Presuda je usmeno saopštena istog dana.

A. Nadležnost suda

Po članu 23, tačka 1) i) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), okružni sudovi su nadležni da vode krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava izricanje zatvorske kazne u trajanju od najmanje pet godina. Shodno članu 27, stav (1) PZKPK, teritorijalna nadležnost pripada sudu u okrugu gde je krivično delo navodno izvršeno.

Optuženi se tereti za krivično delo teško ubistvo shodno članu 147 PKZK, koji dozvoljava izricanja zatvorske kazne u trajanju od najmanje deset godina. U optužnici u ovom predmetu, optuženi je navodno učinio krivična dela u Zubinom Potoku, koji pripada Mitrovačkom okrugu.

Zbog toga, Okružni sud u Mitrovici je nadležni sudski organ koji vodi ovaj krivični postupak.

Dana 18. novembra 2009. godine, predsednica Skupštine EULEKS sudija donela je rešenje da EULEKS sudije preuzmu predmet na osnovu člana 3.3 Zakon o nadležnosti¹ i dodelila ga EULEKS sudijama u Okružnom sudu u Mitrovici. Stoga, EULEKS sudije imenovane u Okružnom sudu u Mitrovici su nadležne da sude u ovom krivičnom predmetu. Veće je sastavljeno od EULEKS sudije krivičara Hajnalke Veronike Karpati u

¹ Zakon br. 03/L-053, Zakon o nadležnosti, odabiru predmeta i dodeli predmeta EULEKS sudijama i tužiocima na Kosovu.

svojevremeno predsjednika veća, i EULEKS sudija Čarlsa L. Smita, III i Nikolaja Enčeva u svojevremeno članova veća.

B. Rezime izvedenih dokaza

Tokom trajanja glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

- (1) Siniša Đukić (oštećena stranka), 15. aprila 2010.
- (2) Beranka Đukić, 15. aprila 2010.
- (3) Predrag Đukić (oštećena stranka), 19. aprila 2010.
- (4) Milomir Đukić, 19. aprila 2010.
- (5) policijski službenik Miodrag Vučić, 19. aprila 2010.
- (6) Saša Đurić, 28. aprila 2010.
- (7) policijski službenik Srećko Vučković, 28. aprila 2010.
- (8) veštak dr Radmila Jevtić, 28. aprila 2010.
- (9) veštak dr Fahri Drevinja, 28. aprila 2010.
- (10) Ljiljana Božović, 24. juna 2010.

Dana 15. aprila 2010. godine, sledeći dokumenti su uneti u zapisnik:

- (11) Izjava Vladimira Košanina, 11. jun 2009.
- (12) Izjava Milete Đukića, od 04. juna 2009.

Dana 24. juna 2010. godine, sledeći dokumenti su uneti u zapisnik:

- (13) Izjava Petra Đukića, 18. jun 2008.
- (14) Obdukcijski nalaz Radoslava Minića, 19. jun 2008.
- (15) Obdukcijski nalaz Petra Đukića, 01. juli 2008.
- (16) Psihijatrijsko veštačenje Đukić Dragiše iz sela Jabuka – opština Zubin Potok, dr Radmila Jevtić, 22. oktobar 2009.
- (17) Psihološki izveštaj Dragiše Đukića, dr Nada Morina, 10. avgust 2009.
- (18) Nalaz o stanju mentalnog zdravlja Dragiše Đukića, rodenog 1970. godine u Zubinom Potoku, dr Nada Morina i dr Fahri Drevinja, 07. avgust 2009.
- (19) Inicijalni izveštaj o incidentu, policijski službenik Ljiljana Ristić, narednik Milenko Đukić i kapetan Dražo Božović, 18. jun 2008.
- (20) Izveštaj o toku istrage, policijski službenik Saša Đurić, 20. jun 2008.
- (21) Formulari za ispitivanje laboratorije forenzike
- (22) Zapisnik sa mesta zločina, KPS Mitrovica.
- (23) Izveštaj policajca Milenka Đukića, 19. jun 2008.
- (24) Izveštaj o toku istrage, policijski službenik Saša Đurić, 19. jun 2008.
- (25) Izveštaj o smrti pokojnog Minić Radoslava, dr Miroslav Milošević, 20. jun 2008.
- (26) Izveštaj o smrti (Radoslav Minić), dr Miroslav Dančetović.
- (27) Krivična prijava, policijski službenik Saša Đurić, 20. jun 2008.

- (28) Forenzički identifikacioni izveštaj, policijski službenik Saša Đurić, 19. jun 2008.
- (29) Lista pronađenog oružja, policijski službenik Srećko Vučković, 19. jun 2008.
- (30) Policijska skica, str. 149 iz fascikle tužilaštva.
- (31) Opis albuma fotografija, 20. jun 2008.
- (32) Policijski službeni memorandum, narednik Dejan Lazarević, 27. mart 2009. (str. 243 iz fascikle tužilaštva).
- (33) Otpusna lista sa epikrizom (Petar Đukić), dr Ljubomir Jakšić, 01. jul 2008.
- (34) Potvrda o smrti (Petar Đukić), dr Ljubomir Jakšić, 01. jul 2008.

Na ročištu glavnog pretresa dana 24. juna 2010. godine, optuženi je dao izjavu i odgovarao na pitanja.

A. Ocena izvedenih dokaza

1. Činjenični nalazi

Nakon što su dokazi izvedeni na glavnom pretresu, sud smatra da su dokazane sledeće činjenice:

Dana 18. juna 2009. godine, u približno 22.00 sata, Dragiša Đukić je telefonom pozvao Sinišu Đukića jer je video nepoznat automobil parkiran ispred njihovog mesta stanovanja. Siniša Đukić je izašao vani i razgovarao sa vozačem, koji je rekao da se automobil pokvario. On je potom rekao vozaču da pomeri automobil i vratio se unutra.

Ubrzo potom, Dragiša Đukić je pozvao telefonom Sinišu Đukića po drugi put zbog drugog vozila parkiranog blizu njihove kuće i tražio od njega da upozori policiju. Siniša Đukić je ponovo izašao vani, gde je sreo svog strica Petra Đukića. Tada je svojim vozilom stigao Radoslav Minić.

Siniša Đukić, Petar Đukić i Radoslav Minić su stajali vani ispred kuće porodice Đukić i razgovarali. Tada se Siniša Đukić udaljio od ostale dvojice muškaraca prema poslovnom lokalu koji se nalazi na posedu. U tom trenutku, Dragiša Đukić je počeo da puca iz AK-47 automatske puške kalibra 7.62x39mm sa prozora iz potkrovlja kuće prema Petru Đukiću i Radoslavu Miniću. Najmanje 13 metaka je ispaljeno², koji su pogodili i Petra Đukića i Radoslava Minića. Radoslav Minić je pao na zemlju, Siniša Đukić se sakrio blizu kuće, a Petar Đukić je pobeo suprotno od kuće.

² Policija je pronašla 13 čaura od metaka kalibra 7.62x39mm na mestu zločina, Formular za ispitivanje laboratorije forenzike, br. 2008-bh-094.

Siniša Đukić je Minićevim automobilom odmah odvezao Radoslava Minića u Dom zdravlja u Zubinom Potoku. Radoslav Minić je zadobio dve ozbiljne rane od metaka koje su izazvale njegovu smrt u 23:00 sata dana 18. juna 2008. godine.³

Petar Đukić je zadobio tri rane od metaka, u desnoj nozi, levom ramenu i desnoj ruci.⁴ On je bio lečen na intenzivnom odeljenju Zdravstvenog centra u Mitrovici i oporavljao se kada je iznenada preminuo 14 dana kasnije, dana 01. jula 2008. od začepjenja plućnog krila krvnim ugruškom.

2. Dokazi koji utvrđuju činjenične nalaze

Osim optuženog, Siniša Đukić je jedini svedok koji je preživeo događaj. Sud smatra da je njegovo svedočenje od 15. aprila 2010. u vezi činjeničnih događaja kritične noći verodostojno i pouzdano. Ono je takođe potvrđeno svedočenjima policijskih službenika Saše Đurića i Srećka Vučkovića, i delimičnim svedočenjem Dragiše Đukića (u vezi dela večeri koje je mogao da se seti), i forenzičkim dokazima. Siniša Đukić je svedočio kao što sledi.

Dana 18. juna 2009. godine, u približno 22:00 časa, Siniša Đukić je bio kod kuće kada je primio poziv od svog brata, optuženog Dragiše Đukića, po pitanju vozila koje je bilo parkirano ispred kuće koju su delili. Siniša Đukić je izašao ispred i prepoznao osobu po imenu Vlašković u crvenom Golfu. Kratko su razgovarali i Siniša Đukić mu je rekao da pomeri svoj automobil. U to vreme, svetla u kući Dragiše Đukića su bila isključena, i Dragiša Đukić je iz unutrašnjosti kuće viknuo nepoznatoj osobi da pomeri svoj automobil. Nakon što je čovek pomerio svoj automobil, Siniša Đukić se vratio u svoj dom.

Nekoliko minuta kasnije, Siniša Đukić je primio drugi telefonski poziv od Dragiše Đukića po pitanju drugog vozila parkiranog blizu njihove kuće. Siniša Đukić se vratio ispred prednjeg dela kuće, tokom kog vremena je stigao njihov stric, Petar Đukić. Dok su oni razgovarali, Radoslav Minić, koji je izvodio neke električne radove na kući, je stigao u svom vozilu i parkirao se na mestu za parking.

Nakon što su trojica muškaraca kratko razgovarali ispred kuće, Siniša Đukić je krenuo prema poslovnom lokalnu na posedu, dok su Radoslav Minić i Petar Đukić uzimali neke alate iz Minićevog automobila. Dok su oni koračali natrag prema kući, odjednom se dogodila rafalna paljba. Sa mesta na terasi pored kuće, Siniša Đukić je mogao da vidi da je plamen paljbe dolazio iz pravca kuće, ali nije mogao da vidi ko je pucao. Video je čaure metaka kako padaju is pravca kuće i čuo je Dragišu Đukića kako viče "Šta radite tamo?" Siniša Đukić je povikao "Ne pucaj, to smo mi!"

Policijci Saša Đurić i Srećko Vučković su svedočili da je istraga policije na licu mesta utvrdila da su hici ispaljeni iz potkrovlja kuće.

³ Obdukcijski nalaz (Radoslav Minić), Medicinski fakultet u Prištini, Institut za anatomiju patologije, S br. 1906/08, 19. jun 2008.

⁴ Obdukcijski nalaz, Medicinski fakultet u Prištini, Institut za anatomiju patologije, 01. jul 2008.

Nakon što je bio pogođen mecima, Radoslav Minć je pao na zemlju. Petar Đukić je pobjegao u pravcu suprotno od kuće i bio je takođe pogođen mecima. Prema svedočenju policajca Srećka Vučkovića i prema forenzičkom identifikacionom izveštaju od 19. juna 2008. godine, policija je na mestu zločina pronašla 13 čaura kalibra 7.62x39 mm.

Siniša Đukić je Minićevim automobilom odmah odvezao Radoslava Minića u bolnicu, i potom se vratio kući gde je video ranjenog Petra Đukića ispred kuće i kola hitne pomoći. Dragiša Đukić je takođe bio prisutan. Siniša Đukić je pitao Dragišu Đukića zašto je pucao na njih. Dragiša je počeo da čupa kosu i pitao "šta ste radili ovde?" Siniša Đukić je potom pitao gde se nalazilo oružje, a Dragiša Đukić mu je rekao da je oružje na spratu.⁵

Policajac Saša Đurić, koji je prvi stigao na mesto zajedno sa policajcem Miodragom Vučićem, je potvrdio, nakon što su stigli, da su Dragiša Đukić i Siniša Đukić stajali ispred kuće. Saša Đurić je posvedočio da je policija pitala šta se desilo i da je Siniša Đukić izjavio da je Dragiša Đukić ispalio hice. Potom je Dragiša Đukić to priznao, izjavivši "Uradio sam šta sam uradio". Policajac Srećko Vučković je takođe potvrdio da je Siniša Đukić obavestio policiju da je Dragiša Đukić ispalio hice na ljude.

Siniša Đukić je ušao u kuću i locirao automatsku pušku na gornjem spratu. Bila su dva šaržera svezani zajedno, i Siniša Đukić je otklonio šaržere od puške, i takođe uklonio metak iz cevi. Pušku je doneo dole. Policajac Srećko Vučković je svedočio da je Siniša Đukić obavestio policiju o lokaciji puške, koju je on smestio u korito za veš u jednoj od soba na prvom spratu kuće. Policija je oduzela pušku i dva šaržera zalepljena trakom zajedno. Jedan šaržer, je bio prazan dok je drugi sadržao 28 metaka.

3. Svedočenje i verodostojnost svedoka Beranke Đukić

Sud nalazi da svedočenje Beranke Đukić nije verodostojno zbog značajnih kontradiktornosti između njene izjave datoj policiji dana 19. juna 2008. godine i svedočenja u sudnici.

Beranka Đukić je svedočila da je u kritičnoj noći Dragiša Đukić bio u kuhinji kada je Beranka Đukić otišla u sobu njihovog sina i zaspala. Probudio ju je zvuk pucnjave i ona je potrčala u hodnik gde je videla Dragišu Đukića kako stoji i pušku na podu.

⁵ U obe njegove izjave datoj policiji 19. juna 2008. i tužiocu 12. januara 2009., Siniša Đukić je svedočio da ga je Dragiša Đukić obavestio o mestu oružja unutar kuće. Tokom svedočenja Siniše Đukića na sudu 15. aprila 2010. godine, on se nije setio da je Dragiša Đukić odgovorio na njegovo pitanje. Međutim, sud veruje da izjave date policiji i tužiocu koje su uzete vremenski bliže događaju predstavljaju potpunije sećanje.

Ovaj iskaz se značajno razlikuje od izjave Beranke Đukić datoj policiji, koja je data neposredno nakon događaja kada su pojedinci događaja bili najsvežiji u njenom sećanju. U to vreme, ona je pružila, *inter alia*, sledeće precizne pojedinosti:

- Dragiša Đukić je rekao Beranki Đukić da će ostati budan da pazi na ljude koji bi mogli da pokušaju da ih pokradu.
- Dragiša Đukić je otišao na gornji sprat kuće sa madracom kako bi odatle čuvao kuću.
- Beranka Đukić je pokušala da ubedi Dragišu Đukića da ne čuva kuću čitave noći jer je morao da vozi narednog jutra.
- Beranka Đukić je čula da pucnjava dolazi sa gornjeg sprata gde se nalazio Dragiša Đukić, i ona je njemu viknula “Ne pucaj, da li želiš da ubiješ Racu, Mišu i Peru!”
- Nakon pucnjave, Dragiša Đukić je sišao sa gornjeg sprata sa puškom u ruci.

Beranka Đukić je, tokom njenog svedočenja, bila direktno ispitana o ovim pojedinostima. Ona je opovrgla da su gore navedene tvrdnje tačne, pripisujući to činjenici da su se tvrdnje našle u njenoj policijskoj izjavi zbog njenog “stanja šoka” kada je policija razgovarala sa njom dana 19. juna 2008. godine. Međutim, ona je potvrdila sudu da joj je policija, nakon njenog razgovora, pročitala njenu izjavu i da ju je ona potpisala bez primedaba. Ona je takođe svedočila da je istog dana od policije primila primerak svoje izjave, i da se i dalje nije protivila sadržanim informacijama, čak i kada je priznala da je uvidela da informacije nisu bile tačne. U stvari, Beranka Đukić nije pokušala da ispravi ove navodno netačne tvrdnje do gotovo godinu dana kasnije, kada je sa njom razgovarao javni tužilac dana 26. maja 2009. godine.

Sud smatra da su razlike između njene izjave datoj policiji i njenog svedočenja prevelike kako bi se pripisale mogućim običnim pogrešnim izjavama tokom njenog razgovora sa policijom. Sud takođe ne veruje da je policija prizvala takve tvrdnje. Pored toga, da je Beranka Đukić greškom pružila takve pojedinosti dok je bila u stanju šoka, pojedinosti koje sud uviđa bi bile u skladu sa događajima iz te noći prema svedočenjima drugih, sud ne nalazi za verodostojno da bi se ona složila sa izjavom nakon što ju je čula naglas pročitanu, potpisala izjavu i primila primerak, a da nije ispravila izjavu gotovo godinu dana.

Sud je takođe uvideo da je Beranka Đukić prilikom ispitivanja tokom njenog svedočenja oklevala i izbegavala odgovore kada bi njeni odgovori mogli da se smatraju štetnim za predmet njenog supruga. Na primer, javni tužilac ju je jasno i direktno pitao da li je Dragiša Đukić imao “neko oružje kod sebe” kada ga je ona videla u hodniku neposredno nakon pucnjave. Ona je odgovorila “Ne”⁶. Kasnije, bila je suočena sa izjavom datoj policiji da je videla Dragišu Đukića sa puškom u ruci, na šta je odgovorila “nije imao ništa u rukama”.⁷ Tek nakon što je upitana po treći put, ona je priznala da jeste videla

⁶ Zapisnik sa glavnog pretresa, 15. april 2010., str. 20.

⁷ Zapisnik sa glavnog pretresa, 15. april 2010., str. 24.

oružje u hodniku sa Dragišom Đukićem, koga ranije nije bilo tamo.⁸ Jasno je da je Beranka Đukić tokom svog svedočenja vodila računa da prikaže optuženog, svog supruga, u najboljem mogućem svetlu.

Zbog ovih razloga, sud prihvata izjavu Beranke Đukić datoj policiji dana 19. juna 2008. kao verodostojni i tačniji prikaz događaja iz te noći, i odbacuje modifikaciju događaja što je pokušano tokom njenog svedočenja na sudu. Sud je s toga za osnovu svojih činjeničnih nalaza uzeo njenu izjavu datoj policiji.

4. Izjava pokojne žrtve Petra Đukića

Dana 20. juna 2008. godine, policija je razgovarala sa Petrom Đukićem dok se nalazio u bolnici. Njegova izjava je data u opštim naznakama, bez iscrpnih detalja, i generalno potvrđuje prikaz Siniše Đukića dat iznad – da su trojica muškaraca stajala ispred prednjeg dela kuće i razgovarali, kada su iznenada ispaljeni hici. Međutim, postoji jedna značajna kontradiktornost u izjavi; Petar Đukić je izjavio da je Dragiša Đukić bio ispred kuće sa Sinišom Đukićem i Radoslavom Minićem kada je Petar Đukić stigao, i da je Dragiša Đukić razgovarao sa muškarcima, rukovao se i ušao u kuću.

Moguće je da Petar Đukić, zbog stresa usled povreda i/ili zbog delovanja lekova, nije bio u najboljem stanju da se jasno i tačno priseti tokom razgovora sa policijom. Međutim, zbog njegove nesrećne smrti, nije postojala mogućnost da se tokom kasnijeg razgovora ili na sudu pojasni ovo neslaganje.

Pošto prema prikazima Siniše Đukića, Dragiše Đukića i Beranke Đukić, Dragiša Đukić nije bio ispred kuće ni razgovarao sa muškarcima u bilo koje vreme te večeri, i zato što Petar Đukić ne može biti dalje ispitan o ovoj činjenici, sud smatra da ovo nije dokazano. U svakom slučaju, zbog nalaza suda da u tačnom momentu pucnjave, Dragiša Đukić nije bio uračunljiv (ispod detaljno objašnjeno), mogućnost da je on možda stajao ispred i razgovarao sa muškarcima pre događaja ne bi imala značaj za ishod presude.

5. Svedočenje optuženog

Optuženi je dao izjavu i odgovarao na pitanja dana 24. juna 2010. godine. U vezi kritične noći, on se setio sledećeg:

⁸ Zapisnik sa glavnog pretresa, 15. april 2010., str. 26.

Njegova supruga Beranka Đukić je otišla u spavaću sobu sa njihovim sinom u približno 22:00 sata. Dragiša Đukić je zaključao vrata i postavio neke pločice uz vrata zbog bezbednosnih razloga. Video je da su vratašca koja vode u potkrovlje otvorena i da su prozori na potkrovlju takođe otvoreni. Pošto je otišao u potkrovlje da zatvori prozore video je crvenog Golfa ispred kuće u kome je neko sedeo. Telefonom je pozvao Sinišu Đukića da mu kaže o Golfu. Takođe je odozgo vikao osobi “Pomeri to odatle!”

Dragiša Đukić se seća da je, nakon kratkog vremena pošto je taj automobil otišao, video dve osobe na putu vani, i da je čuo jednog od njih kako kaže “Eno ga, ne možemo mu ništa učiniti, ali ćemo srediti njegovog sina”. Ovo ga je uznemirilo i on je pozvao telefonom svog brata po drugi put da ga upozori da pozove policiju.

Dragiša Đukić nije mogao da se seti ničeg drugog što se desilo te noći nakon tog vremena. Nije mogao da se seti da je uzeo pušku, pucao iz puške, sišao dole i video svoju suprugu.

C. Duševna sposobnost optuženog

Dana 24. juna 2009. godine, pretpretresni sudija je izdao naredbu za psihijatrijsko ispitivanje i analizu optuženog kako bi se procenilo da li je patio od nekih duševnih nedostataka ili umanjene računljivosti u vreme izvršenja krivičnog dela. Sprovedene su opsežna psihoanaliza i testiranje, i rezultati su analizirani i elaborirani u tri pisana veštačenja.

Veštačenje neuropsihijatra⁹

Neuropsihijatar dr Radmila Jevtić je ispitala optuženog u četiri zasebne prilike u Pritvornom centru u Mitrovici od juna do septembra 2009. godine. Psihotestiranje optuženog je obavljeno 12. avgusta 2009. godine. U pisanom veštačenju, dr Jevtić nalazi da optuženi ne pati od nekog trajnog mentalnog poremećaja ili bolesti. Međutim, psihotest je pokazao “neuravnoteženost ličnosti, nagomilani umor, psiho-emocionalni pritisak i nagomilani strah...kao i jak osećaj straha i ugroženosti, i paranoidni doživljaj realnosti, koji su izazvali mentalnu dekompenzaciju pacijenta, koja je po intenzitetu i kvalitetu bila, *tempore criminis*, psihotične razmere”. Dr Jevtić je mišljenja da je optuženi patio od paranoje i da je u vreme krivičnog dela bio opsednut strahom da će neko pokušati da ubije njegovog sina. Ona zaključuje da:

u vreme počinjenog krivičnog dela za koje se tereti, Dragiša Đukić je bio u stanju privremenog mentalnog poremećaja tipa paranodina psihotična reakcija praćena jakim afektivnim “aktiviranjem, afektom koji je sprečio njegovo logičko razmišljanje zbog afektom sužene svesti/uticaja afekta na svest i rezonovanje.”

⁹ “Psihijatrijsko veštačenje Đukić Dragiše iz sela Jabuka – opština Zubin Potok”, dr Radmile Jevtić, 22. oktobar 2009.

Izveštaj psihologa¹⁰

U svom veštačenju, dr Nada Morina nalazi da je optuženi patio od poremećaja ravnoteže ličnosti, čije su karakteristike “jaka unutrašnja psiho tenzija i preterana reakcija na spoljašnju provokaciju”. Ona zaključuje da je ova “neravnoteža” ličnosti, zajedno sa nagomilanim umorom i stresom, psihološko-emocionalnim tenzijama, osećajem straha i ugroženosti, i paranoidnog doživljaja realnosti, izazvala psihičku dekompenzaciju, koja je u trenutku krivičnog dela bila psihotične razmere po intenzitetu i kvalitetu.

Izveštaj sa Univerzitetske klinike o stanju mentalnog zdravlja¹¹

Izveštaj o stanju mentalnog zdravlja optuženog koji je podnet od strane Univerzitetske klinike i koji su potpisali dr Fahri Drevinja i dr Nada Morina se bazira na neuropsihološkom ispitivanju, kliničkim ispitivanjima od 21. jula 2009. do 07. avgusta 2009. godine, laboratorijskim analizama i istraživanjima, i dodatnoj metodologiji. U izveštaju se zaključuje da je krivično delo bilo direktna posledica psihopatološke podloge, karakteristične za duševni poremećaj poznat kao deluzivni poremećaj/paranoja. U vreme kada je pucao iz oružja, Dragiša Đukić je bio izraženo neuračunljiv, nije mogao da razume ozbiljnost krivičnog dela i nije imao kontrolu nad svojim delima. Lekari predlažu da se krivična odgovornost izuzme i da se Dragiša Đukić smesti u zatvorsku bolnicu na obavezno psihijatrijsko lečenje.

Dr Radmila Jevtić i dr Fahri Drevinja su svedočili na sudu u svojstvu veštaka. Oni su oboje prihvatili i podržali nalaze svojih izveštaja i pružili detaljno objašnjenje svojih zaključaka.

Sud je u potpunosti zadovoljan veštačenjem, i prihvata u celosti izveštaje i svedočenja dr Radmile Jevtić i dr Fahri Drevinja. Stoga, utvrđeno je da je Dragiša Đukić, u vreme krivičnog dela, patio od privremene neuračunljivosti kao što je definisano u članu 12, stav (1) PKZK, i nije bio u stanju da razume ili kontroliše svoja dela.

D. Pravna kvalifikacija

1. Primenjiv zakon

Materijalni zakon koji se primenjuje u predmetu je Krivični zakon koji je bio na snazi u vreme kada je počinjeno krivično delo. Krivično delo je počinjeno 18. juna 2008.

¹⁰ “Psihološki izveštaj” Dragiše Đukića, dr Nada Morina, 10. avgust 2009..

¹¹ “Nalaz o stanju mentalnog zdravlja Dragiše Đukića rođenog 1970. godine u Zubinom Potoku”, 07. avgust 2009.

Krivični zakon na snazi u to vreme je bio Privremeni krivični zakon Kosova (PKZK) koji je stupio na snagu 06. aprila 2004. godine.

Član 2, stav (1) PKZK propisuje da u slučaju promene u zakonu koji se primenjuje pre pravnosnažne presude, primenjivaće se zakon koji je povoljniji za počinioca. U ovom slučaju, trenutni zakon - Krivični zakon Kosova (KZK) koji je stupio na snagu 06. januara 2009. godine nije povoljniji za optuženog u ovom određenom slučaju. Stoga, PKZK je materijalni zakon koji se primenjuje.

Po pitanju *proceduralnog* zakona koji se primenjuje, zbog posebnih okolnosti u severnoj Mitrovici i severnim opštinama u Mitrovačkom okrugu, sudsko veće se poziva na Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) koji je stupio na snagu 06. aprila 2004. godine. Sud zapaža da stavovi PZKPK koji se primenjuju su potpuno identični sa Kosovskim zakonom o krivičnom postupku (KZKP) koji je stupio na snagu 06. januara 2009. godine.

Pored toga, zbog neuračunljivosti optuženog kada je krivično delo počinjeno, UNMIK uredba br. 2004/34 o Krivičnom postupku koji uključuje počinioce sa duševnim poremećajima je takođe primenjiva kao *lex specialis*.

2. U vezi optužbi za teško ubistvo i ubistvo u pokušaju

Optužnica tereti optuženog za teško ubistvo, suprotno članu 147, tačka (4) PKZK, u vezi ubistva Radoslava Minića, i ubistvo u pokušaju, suprotno članu 146 u vezi člana 20 PKZK, u vezi ranjavanja Petra Đukića. Međutim, sud smatra da činjenične okolnosti ispravno padaju pod pravnu kvalifikaciju teško ubistvo suprotno članu 147, tačke (4) i (11) PKZK.

Tačka (4) člana 147 kvalifikuje ubistvo kao "teško" ubistvo ako je u procesu oduzimanja života osobi počinitelj namerno ugrozio život drugih osoba. Kada je Dragiša Đukić sa namerom pucao iz svoje automatske puške na muškarce koji su stajali ispred njegove kuće, on je izazvao smrt Radoslava Minića i ugrozio život Siniše Đukića zbog blizine muškaraca i zbog upotrebe smrtonosnog oružja od strane optuženog. Tačka (11) člana 147 kvalifikuje ubistvo kao "teško" ako počinitelj sa namerom počinio dva ili više ubistva. Kada se dovede u vezu sa članom 20 PKZK, ova odredba obuhvata ubistvo u pokušaju Petra Đukića pored ubistva Radoslava Minića.

3. Stanje privremene neuračunljivosti

Član 11 PKZK zabranjuje krivičnu odgovornost za krivična dela počinjena dok je počinitelj neuračunljiv. Kao što je gore objašnjeno, u vreme kada je počinjeno krivično

delo, Dragiša Đukić je bio u stanju privremene neuračunljivosti, i zbog toga nije krivično odgovoran za svoja dela.

UNMIK uredba 2004/34 propisuje osnove za izricanje obaveznog psihijatrijskog lečenja u predmetima gde počinitelj dela pati od neuračunljivosti. Poglavlje 5 uredbe glasi da će sud "izreći meru obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi" gde sud utvrdi da postoji velika opasnost da će počinitelj dela počiniti u budućnosti nasilno krivično delo protiv druge osobe i da će psihijatrijsko lečenje na slobodi otkloniti tu opasnost. Član 12.3 propisuje da, ako se utvrdi da je optuženi bio neuračunljiv u vreme kada je počinjeno krivično delo, sud "će izdati rešenje kojim se izriče mera obaveznog psihijatrijskog lečenja" ako su ispunjene osnove poglavlja 5 i ako je javni tužilac podneo zahtev za izricanje obaveznog psihijatrijskog lečenja.

Tokom svedočenja veštaka, i dr Radmila Jevtić i dr Fahri Drevinja su bili direktno ispitani o opasnosti koju Dragiša Đukić može da predstavlja drugima u budućnosti. Dr Jevtić je posvedočila da uvek postoji mogućnost da se ponovo desi epizoda ekstremnog stresa i deluzivne paranoje. Međutim, u većini slučajeva, takvo stanje se ne ponavlja, i u posebnom slučaju Dragiše Đukića, pacijent je skloniji izvršenju samoubistva nego ubistva u budućnosti zbog njegove depresije i krivice zbog dela koje je počinio. Dr Drevinja je posvedočio da, ako Dragiša Đukić ne bude podvrgnut redovnoj terapiji, postoji rizik da on doživi još jednu mentalnu dekompenzaciju u budućnosti, međutim, ova mogućnost je umanjena. On je potvrdio tvrdnju dr Jevtić da postoji veći rizik da bi optuženi mogao da počinji samoubistvo nego ubistvo.

Oba veštaka su se složila da bi Dragiši Đukiću koristilo psihijatrijsko lečenje. Dr Drevinja je posvedočio da optuženi treba biti stavljen pod strogu kontrolu psihijatra tokom ograničenog vremena, prvenstveno kako bi se sprečilo samoubistvo, ali takođe kako bi se sprečila opasnost po druge. On je mišljenja da optuženi treba biti smešten u instituciju tokom perioda od približno dve godine i potom bi moglo da se ponovo oceni njegovo mentalno stanje. Dr Jevtić je takođe posvedočila da bi trebalo da Dragiša Đukić bude pod kontrolom psihijatra, a posebno, da bi trebalo da mesečno prima injekcije protiv paranoje kao i oralne lekove. Oba veštaka su se složila da sada kada su članovi porodice optuženog obavesteni o stanju Dragiše Đukića, oni mogu bolje da primete znakove ili simptome buduće epizode, i biće u pripravnosti da primete da li se njegovo stanje pogoršalo.

Sud smatra da su ispunjene osnove za izricanje obaveznog psihijatrijskog lečenja po članu 5 UNMIK uredbe. Postoji opasnost da bi Dragiša Đukić mogao da učini nasilno krivično delo u budućnosti, i ovaj rizik se može rešiti psihijatrijskim lečenjem. Pored toga, tokom svoje završne reči dana 05. jula 2010. godine, tužilac Marija Bamieh je usmeno podnela zahtev, u slučaju da sud ne smatra optuženog krivično odgovornim za njegova dela zbog neuračunljivosti, da sud naredi obavezno psihijatrijsko lečenje shodno UNMIK uredbi. Stoga, pravni preduslovi za izricanje naredbe za obavezno psihijatrijsko lečenje su ispunjeni po zakonu, i na taj način se nalaže Dragiši Đukiću da bude podvrgnut psihijatrijskom lečenju dok je na slobodi.

4. U vezi optužbe za oružje

Dragiša Đukić je priznao krivicu po pitanju optužbe za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, suprotno članu 328, stav (2) PKZK. On je posvedočio da su oružje AK-47, Jugoslovenske proizvodnje, kalibra 7,62x39 mm, sa serijskim brojem C-50558, doneli njegova sestra i zet iz Crne Gore tokom rata i da su ga ostavili u njegovoj kući približno dve godine pre događaja. Dragiša Đukić je bio svestan prisustva oružja u njegovoj kući bez važeće dozvole tokom nepoznatog vremenskog perioda do 18. juna 2008. godine. Stoga, on je kriv i krivično je odgovoran za neovlašćeno *posedovanje* oružja tokom ovog perioda.

Zbog toga što sud smatra da je u vreme pucnjave Dragiša Đukić bio neuračunljiv, on ne može biti krivično odgovoran za delo neovlašćena *upotreba* oružja u noći 18. juna 2008. godine.

E. Odbačeni zahtevi

Na ročištu glavnog pretresa dana 28. aprila 2010. godine, branilac Redžep Kačaniku je usmeno saopštio zahtev sudskom veću da se sprovede poseta mestu zločina kako bi se lično videla konfiguracija terena, posebno direktna linija vidokruga sa prozora potkrovlja prema mestu zločina. Pravni zastupnik oštećene stranke, Boban Savić, je proširio predlog branioca, i zahtevao da se izvrši rekonstrukcija mesta. Nakon većanja, sudsko veće je odbilo oba zahteva jer su dokumenti spisa predmeta sadržali izveštaje sa mesta zločina i obimne fotografije mesta. Stoga, sudsko veće je već imalo sve neophodne informacije i dokumente kako bi došlo do presude.

Na ročištu glavnog pretresa dana 24. juna 2010. godine, pravni zastupnik oštećene stranke, Miodrag Brkljač, je predložio da sudsko veće naredi dodatno veštačenje veštacima koji su već svedočili, kako bi im se dozvolilo da razmotre nove informacije i dokaze koji su izašli na svetlo nakon što su oni završili prvobitno ispitivanje optuženog i pregled spisa predmeta. Pravni zastupnik je posebno naglasio da se svedočenje Beranke Đukić korenito razlikuje od njene prve izjave datoj policiji. Nakon većanja, sudsko veće je odbacilo predlog, jer su pisana veštačenja zajedno sa svedočenjima veštaka bila jasna i potpuna, sa jedinstvenim zaključkom. Sva pitanja koja su ostala bez odgovora u pisanim veštačenjima su bila postavljena veštacima tokom njihovih svedočenja. Pored toga, svedočenja svedoka na sudu nisu mogla imati uticaj na um optuženog u vreme kada je počinjeno krivično delo.

F. Određivanje kazne

U određivanju dužine kazne, sud mora da proceni sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, shodno članu 64 stav (1) PKZK.

Sud je za olakšavajuće okolnosti uzeo činjenicu da optuženi ranije nije imao krivični dosije, da je priznao ovo krivično delo – izjasnio se krivim po optužbi za neovlašćeno posjedovanje oružja, i da mora da izdržava svoju suprugu i troje dece.

Sud je za otežavajuću okolnost uzeo činjenicu da je u kosovskom društvu neovlašćeno posjedovanje oružja izuzetno rašireno i da ova oružja predstavljaju posebnu opasnost jer se često koriste za rešavanje bilo koje vrste konflikta. Kao što se sam optuženi izrazio, nije trebalo da poseduje to oružje, i da nije imao pristup takvom oružju, ubistva se ne bi desila.

Za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posjedovanje ili upotreba oružja, kršeći član 328, stav (2) PKZK, zakon propisuje novčanu kaznu ili zatvorsku kaznu u trajanju od jedne do osam godina. Sudsko veće je izreklo zatvorsku kaznu u trajanju od dve godine za ovo krivično delo.

Dragiša Đukić je bio u sudskom pritvoru od 19. juna do 2008. godine, u periodu od preko dve godine. Shodno članu 73, stav (1) PKZK, vreme provedeno u sudskom pritvoru biće uračunato u izrečenu zatvorsku kaznu. Stoga, optuženi je već odslužio u potpunosti dve godine zatvorske kazne na koju je osuđen, i naloženo je da odmah bude oslobođen.

G. Oduzeti predmeti

Oružje AK-47, Jugoslovenske proizvodnje, AB-2, kalibra 7,62x39 mm, sa serijskim C-50588 se oduzima shodno članu 60, stavu (1) i članu 328, stavu (5) PKZK.

H. Troškovi

Pošto je Dragiša Đukić proglašen krivim za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posjedovanje ili upotrebu oružja, on mora da nadoknadi deo troškova krivičnog postupka vezanog za ovu optužbu shodno članu 102, stav (1) PZKPK, izuzev troškova usmenog i pismenog prevođenja. Shodno članu 102, stav (2), on neće nadoknaditi troškove vezane za optužbe ubistva. Shodno članu 100, stavu (2) PZKPK, sud će doneti zasebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

I. Imovinski zahtev

Dana 28. aprila 2010. godine, pravni zastupnik Boban Savić je podneo imovinski zahtev u ime oštećenih stranaka Zorana Minića (brat žrtve) i Jagode Minić (majka žrtve) u iznosu od 178.240,00 evra za štete nastale ubistvom Radoslava Minića. Neosporno je da imovinski zahtev proizilazi iz dela optuženog.

Međutim, obzirom da sud smatra da optuženi nije krivično odgovoran za svoje delo, krivično sudsko veće ne može primorati optuženog da nadoknadi oštećenoj stranci štete nastale njegovim delom, shodno članu 112 PZKPK.

Zbog ovog razloga, imovinski zahtev oštećene stranke se upućuje na *parnični* postupak shodno članu 112, stav (3) PZKPK.

Okružni sud u Mitrovici K. br. 02/2010

Napisano na engleskom, zvaničnom jeziku.

Tara Khan
zapisničar

Hajnalka Veronika Karpati
predsednik veća

Čarls L. Smit, III
član veća

Nikolaj Enčev
član veća

Pravni lek:

Ovlašćene osobe mogu podneti žalbu u pisanoj formi protiv ove presude Vrhovnom sudu Kosova preko Okružnog suda u Mitrovici u roku od petnaest dana (15) dana od datuma prijema primerka presude, shodno članu 398, stav (1) PZKPK.